

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykonaniu od dnia 13.10.2025
Szczecin 29.10.2025 r.
miejsowość data
Krzysztof Ruchalski
Podpis
Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego
lub upoważnionego sędziego

sygn. akt O/OSD/20/25

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia 13 października 2025 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:

- Laura Mańkowska – przewodniczący
- Ewa Niciejewska – sędzia sprawozdawca
- Kamil Dąbrowski – sędzia
- Alicja Wróblewska – protokolant

w obecności Rzecznika Dyscyplinarnego Błażeja Baumgarta
po rozpoznaniu w dniu . . . r. zażalenia . . . na
postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia . . . r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie mającego miejsce w
dniu . . . r. w Szczecinie zachowania radcy prawnego
polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem . . . w sprawie z jego wniosku
z udziałem . . . o zmianę kontaktów z małoletnim, zawstęj przed Sądem
. . . pod sygn. akt
złożył w trakcie posiedzenia przygotowawczego pismo procesowe dotyczące zmiany
stanowiska procesowego wnioskodawcy oraz replikę na odpowiedź uczestniczki na wniosek,
która została mu doręczona w dniu . . . r., to jest o czyn z art. 64 ust. 1 w związku z
art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki
Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej
Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego
Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

postanawia:

1. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie z dnia . . . r., znak:
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Szczecinie.

Laura Mańkowska *Ewa Niciejewska* *K. Dąbrowski*

Uzasadnienie

Do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w dniu r. wpłynęła skarga na zachowanie radcy prawnego

W przedmiotowym piśmie Skarżąca wskazała, że radca prawny jest pełnomocnikiem jej byłego partnera i jednocześnie wnioskodawcy w sprawie zawisłej przed Sądem I

o władzę rodzicielską i kontakty, sygn. akt Skarżąca wskazała również, że radca prawny w dniu r. otrzymał złożoną przez jej pełnomocnika odpowiedź na wniosek wraz z wnioskiem o zabezpieczenie, nadto, że Sąd orzekający w tej sprawie wyznaczył na dzień r. posiedzenie przygotowawcze, które miało dotyczyć rozpoznania wniosków o zabezpieczenie. Na wyżej wskazanym posiedzeniu stawiły się strony wraz z pełnomocnikami, zaś pełnomocnik wnioskodawcy złożył na nim obszernie pismo procesowe wraz z szeregiem wydruków, zdjęć i płytą CD z nagraniami, które dotyczyło zmiany stanowiska procesowego i wniosku o zabezpieczenie oraz było odpowiedzią na pismo Skarżącej. Skarżąca podniosła nadto, że wszystkie zainteresowane osoby obecne były w budynku Sądu co najmniej 10 minut przed posiedzeniem, zaś sam Sąd spóźnił się 10 minut (rozprawę rozpoczęto o 8:40). Skarżąca podaje również, że po zarządzanej przerwie w posiedzeniu, Sąd przesłuchał strony informacyjnie i wyznaczył termin rozprawy na r., nie był zaś w stanie rozpoznać wniosków o zabezpieczenie.

Zdaniem Skarżącej złożenie pisma procesowego wraz z dowodami w dniu rozprawy jest nieprofesjonalne, niegodne radcy prawnego i skrajnie nierzetelne.

Do skargi załączony został wydruk z monitoringu Poczty Polskiej dla przesyłki nr

W toku czynności sprawdzających, podjętych przez Rzecznika Dyscyplinarnego, radca prawny złożył pisemne wyjaśnienia, w których potwierdził, że jest pełnomocnikiem i jednocześnie wnioskodawcy w sprawie zawisłej przed Sądem o władzę rodzicielską i kontakty, sygn. akt że w dniu r. odbyło się w tej sprawie posiedzenie przygotowawcze, na którym obecne były strony i ich pełnomocnicy oraz, że na posiedzeniu tym złożył dwa pisma procesowe: modyfikację stanowiska klienta oraz pismo ustosunkowujące się do pisma pełnomocnika wraz z wnioskami dowodowymi. Radca prawny zaznaczył, że oba pisma zostały złożone na wyraźne życzenie klienta po otrzymaniu od niego materiałów dowodowych. Radca prawny

zaprzeczył natomiast by posiedzenie przygotowawcze miało dotyczyć rozpoznania wniosków o zabezpieczenie kontaktów. Radca prawny nakreślił nadto kontekst sprawy prowadzonej przed Sądem Rejonowym, wskazując, że to jego klientowi najbardziej zależy na jak najszybszym zabezpieczeniu kontaktów, skoro wnosi o ich rozszerzenie, zatem zarzuty sformułowane w skardze są dla niego niezrozumiałe. Nadto podkreślił, że działał zgodnie z przewidzianą prawem procedurą, zaś samą skargę odbiera jako wyraz osobistej animozji.

Do wyjaśnień załączony został wydruk zarządzenia Sądu z dnia r. oraz protokół posiedzenia z dnia

W dniu r. do Rzecznika Dyscyplinarnego wpłynęła korespondencja mail'owa od radcy prawnego do której załączono skan oświadczenia , w którym ten ostatni podawał, że do czasu posiedzenia Sądu Rejonowego w sprawie o sygn. akt

zastanawiał się nad modyfikacją swojego stanowiska, stąd też pismo procesowe zostało przygotowane przez jego pełnomocnika bezpośrednio przed posiedzeniem Sądu.

Postanowieniem z dnia r. Rzecznik Dyscyplinarny odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie mającego miejsce w dniu r. w zachowaniu radcy prawnego , polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem sprawie z jego wniosku z udziałem o zmianę kontaktów z małoletnim, zawisłej przed Sądem

..... pod sygn. akt , złożył w trakcie posiedzenia przygotowawczego pismo procesowe dotyczące zmiany stanowiska procesowego wnioskodawcy oraz replikę na odpowiedź uczestniczki na wniosek, która została mu doręczona w dniu r., to jest o czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

Z uzasadnienia rozstrzygnięcia Rzecznika Dyscyplinarnego wynika, że przeprowadzone postępowanie sprawdzające i dane zebrane w jego toku nie dały podstaw do stwierdzenia, że zachodzi uzasadnione podejrzenie, aby radca prawny dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na naruszeniu obowiązków określonych w przepisach ustawy o radcach prawnych i Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

W uzasadnieniu Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, że zgodnie z art. 205¹² § 1 Kodeksu postępowania cywilnego jeżeli wyznaczono posiedzenie przygotowawcze, strona może

sygn. akt O/OSD/20/25

przycząć twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej do chwili zatwierdzenia projektu planu rozprawy albo sporządzenia planu rozprawy. W przedmiotowej sprawie Sąd w dniu . . . r. wydał zarządzenie o wyznaczeniu posiedzenia przygotowawczego na dzień . . . r. Tym samym Rzecznik Dyscyplinarny stwierdził, że zachowanie . . . polegające na złożeniu pism procesowych i wniosków dowodowych w trakcie posiedzenia przygotowawczego było zgodne z przepisami prawa powszechnie obowiązującego.

W dalszej kolejności Rzecznik Dyscyplinarny stwierdził, że postępowanie . . . nie naruszyło także przepisów obowiązujących wewnątrz samorządu radców prawnych, zawartych w KERP. Uzasadnieniu podkreślono, że wykonywanie zawodu radcy prawnego polega na świadczeniu pomocy prawnej, a pomoc ta ma na celu ochronę interesów podmiotów, na rzecz których jest wykonywana (art. 2 i art. 4 ust. 1 ustawy o radcach prawnych). Rzecznik Dyscyplinarny powołał się nadto na treść preambuły do Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, zgodnie z którą radca prawny wykonujący w sposób samodzielny i niezależny wolny zawód służy interesom wymiaru sprawiedliwości jak również tym, których prawa i wolności zostały mu powierzone w celu ochrony, oraz na art. 8 KERP, zgodnie z którym radca prawny, świadcząc klientowi pomoc prawną, postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw. W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego niewykonanie lub nienależyte wykonanie powyższych obowiązków naraża radcę prawnego na odpowiedzialność dyscyplinarną.

Rzecznik Dyscyplinarny podkreślił nadto, że oba pisma zostały złożone przez . . . na wyraźne życzenie klienta i po otrzymaniu od niego materiału dowodowego, sam zaś klienta . . . wskazał, że do czasu posiedzenia zastanawiał się nad modyfikacją swojego stanowiska w sprawie.

Rzecznik Dyscyplinarny za chybiony uznał zarzut nedoręczenia pism pełnomocnikowi uczestniczki postępowania na 10 minut przed posiedzeniem, podnosząc, że obszerność pism i załączników do nich, na co wskazywała sama Skarżąca, powodowały, że zapoznanie się z nim przed posiedzeniem nie byłoby możliwe. Twierdzenie takie znajduje poparcie w fakcie, że nie była ku temu wystarczająca zarządzona przez przewodniczącego 10-minutowa przerwa.

Wszystko powyższe doprowadziło Rzecznika Dyscyplinarnego do wniosku, że radca prawny wywiązał się ze swoich obowiązków należycie, zaś jego działania mieszczące się w granicach prawa (powszechnie obowiązującego i samorządowego), nie mogą być uznane za wyczerpujące znamiona deliktu dyscyplinarnego.

Pismem z dnia r. Skarżąca wniosła zażalenie na wyżej wskazane postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, z treści którego wynika, że nie zgadza się ona zarówno z rozstrzygnięciem, jak i jego uzasadnieniem.

Skarżąca zarzuciła, że w materiale dowodowym brak jest pism jakie złożył r.pr. zaś z analizy płyty CD, stanowiącej załącznik do jednego z nich, wynika, że materiał został na nią zgrany r., a rozprawa miała miejsce w dniu

..... r. W ocenie Skarżącej, Rzecznik Dyscyplinarny winien był ocenić czy treści zawarte w przedmiotowych pismach i złożone dowody wymagały złożenia pism na rozprawie, bez udostępnienia ich treści wcześniej. Nadto Skarżąca wskazała, że wszystkie dowody dotyczą okresów znacznie wcześniejszych niż złożenie pisma, w jej ocenie spóźnionych. Jednocześnie w ocenie Skarżącej, jeśli materiały zostały doniesione przez Pana w weekend przed rozprawą lub na samą rozprawę, to może to świadczyć o braku merytorycznego przygotowania pełnomocnika Pana do rozprawy z uwagi na brak możliwości zapoznania się z materiałami.

Skarżąca zaznaczyła również, że nie zna r.pr. i nie ma do niego żadnego stosunku poza negatywną oceną jego postępowania przedstawionego w skardze. Jednocześnie Skarżąca wskazała, że niezrozumiałe jest dla niej dlaczego radca prawny nie jest w stanie spotkać się z Klientem przez 4 miesiące i dlaczego dopiero na ostatnią chwilę przygotowuje pisma, które dotyczą okoliczności sprzed kilku miesięcy, nie zaś nowych rzeczy, które zaszły się w krótkim czasie przed rozprawą, a nadto mając materiały na 4 dni przed rozprawą nie wysyła pisma do jej pełnomocnika aby można było się przygotować.

Skarżąca wyjaśniła także, że wyznaczenie terminu posiedzenia przygotowawczego nie wyklucza rozpoznania wniosków o zabezpieczenie. Jak wynika z zapisu rozprawy Sąd odstąpił od rozpoznania wniosków z uwagi na brak znajomości pisma przez nią jak i przez samego siebie. W jej ocenie zatem gdyby nie brak rzetelności po stronie pełnomocnika Pana sąd wnioski by rozpoznał.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego w sprawie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył i ustalił, co następuje:

Do postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radców prawnych mają zastosowanie, przez odpowiednią analogię, przepisy znane postępowaniu karnemu, dotyczące wszczęcia, zawieszenia i umorzenia tego postępowania. W wypadku stwierdzenia wystąpienia negatywnych przesłanek procesowych, określonych w art. 17 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania karnego, organ prowadzący postępowanie nie wszczyna postępowania,

a wszczęte umarza z uwagi na niedopuszczalność jego dalszego prowadzenia. W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdza, że zasadnie Rzecznik Dyscyplinarny odmówił wszczęcia postępowania wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Na wstępie zaznaczyć należy, że Sąd rozpatrując odwołanie od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego, orzeka jako sąd drugiej instancji. Wobec tego w ramach kontroli instancyjnej sprawdza, czy postępowanie przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy i zgodnie z prawem.

Sąd nie dopatrył się uchybień w postępowaniu przeprowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego, którego skutkiem była odmowa wszczęcia dochodzenia. Odnosząc się do zarzutu Skarżącej, sformułowanego w zażaleniu, Sąd wskazuje, że nie znajduje on potwierdzenia w materiale dowodowym. Podkreślić bowiem należy, że analiza akt sprawy musi prowadzić do wniosku, że Rzecznik Dyscyplinarny dokonał wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i w oparciu o niego ustalił prawidłowy stan faktyczny.

Przede wszystkim podkreślić należy, że stan faktyczny w zasadzie nie był sporny w niniejszej sprawie. Wyjaśnienia zarówno Skarżącej, jak i radcy prawnego, składają się w spójną całość w zakresie chronologii i realności zdarzeń. Rozbieżność pojawia się jedynie w zakresie okoliczności, czy na posiedzeniu przygotowawczym wyznaczonym na dzień

r. Sąd zamierzał rozstrzygnąć w przedmiocie wniosków o zabezpieczenie. Zważyć przede wszystkim należy, że trudno jest ocenić tak organom dyscyplinarnym samorządu radcowskiego, jak i stronom i ich pełnomocnikom w danym postępowaniu, jakie czynności zamierza przeprowadzić Sąd na danym posiedzeniu. Rozważania zatem w przedmiocie rozpoznania tych wniosków na posiedzeniu przygotowawczym w dniu

r. w sprawie zawisłej między stronami, a prowadzonej pod sygn. akt , mogą być zatem oparte wyłącznie na hipotezach i jako takie nie mogą podlegać ocenie ani przez Rzecznika Dyscyplinarnego, ani też przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.

Wobec powyższego Sąd w całości przyjął za własne ustalenia stanu faktycznego poczynione przez Rzecznika Dyscyplinarnego, bowiem zgromadzone w aktach sprawy dokumenty potwierdzają stan ustalony w uzasadnieniu postanowienia z dnia . sygn. akt , w całości.

Analiza zażalenia prowadzi do wniosku, że Skarżąca sformułowała jeden zarzut w zakresie prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego postępowania, polegający na braku w materiale dowodowym pism procesowych jakie złożył radca prawny

na posiedzeniu przygotowawczym w dniu _____ r., a w dalszej kolejności ocenie czy ich treść i treść załączników do nich uzasadniała ich złożenie na rozprawie bez wcześniejszego ich udostępnienia. W tym zakresie podkreślić należy, że nie jest rolą organów samorządu radcowskiego z pionu dyscyplinarnego dokonywanie oceny treści pisma procesowych i ich załączników, tym bardziej jeżeli sam ustawodawca umożliwia składanie stronom i ich pełnomocnikom tych pisma do określonego przepisami czasu, co w niniejszej sprawie ujęte zostało w normie prawnej, zawartej w art. 205¹² § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którym jeżeli wyznaczono posiedzenie przygotowawcze, strona może przytaczać twierdzenia i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej do chwili zatwierdzenia projektu planu rozprawy albo sporządzenia planu rozprawy. Takie działanie Rzecznika Dyscyplinarnego należałoby ocenić jako wychodzące poza ramy przyznanych mu kompetencji, a zatem naruszające w sposób istotny przepisy proceduralne. Brak wyżej wskazanych pism w materiale dowodowym i ich oceny, Sąd ocenił jako prawidłowe postępowanie Rzecznika.

Na marginesie zatem jedynie powyższych rozważań, zauważyć należy, że ustawodawca ustanawiając termin końcowy składania pism procesowych przez strony i ich pełnomocników w przypadku wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego, uznał termin ten za wystarczający dla dbałości o tok postępowania oraz interesy stron. Nie ulega wątpliwości, że radca prawny zastosował się do dyspozycji normy prawnej zawartej w art. 205¹² § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, dlatego trudno czynić mu z tego tytułu zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawia również fakt, że pisma zostały złożone przez radcę prawnego na wyraźne życzenie klienta, po dostarczeniu przez niego materiałów dowodowych, a nadto po przemyśleniu przez klienta swojego stanowiska, na co równie niewątpliwie zezwala ustawodawca.

Bez znaczenia zaś dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie należy ocenić wywody w zakresie możliwości spotkania się radcy prawnego _____ z klientem, jest to bowiem relacja między tymi osobami, podlegająca ich wyłącznej kompetencji w zakresie organizacji. Przyjmując zaś nawet hipotetycznie, że radca prawny _____ otrzymał materiały i stanowisko klienta w dniu _____ (data nagrania materiałów na płytę CD, na co wskazuje Skarżąca w zażaleniu), to nie sposób przyjąć, że radca prawny mógł przygotować dwa obszernie pisma (jak sama Skarżąca je określa) wraz z załącznikami, w terminie pozwalającym na ich doręczenie pełnomocnikowi drugiej strony, biorąc pod uwagę, że termin posiedzenia przygotowawczego wyznaczono na dzień _____ r. Nawet zaś gdyby przyjąć że radca prawny zdołał przygotować pisma i wysłał je pocztą _____

tradycyjną następnego dnia po otrzymaniu materiałów od klienta, to nie dotarłyby one do pełnomocnika uczestniczki przed posiedzeniem w Sądzie. Żaden zaś przepis prawa powszechnie obowiązującego, ani też samorządowego nie nakłada na radcę prawnego obowiązku osobistego doręczenia pism pełnomocnikowi drugiej strony, nawet w przypadku zbliżającego się terminu rozprawy. Wręcz odwrotnie, za powszechną praktykę uznać należy doręczanie sobie wzajemne przez profesjonalnych pełnomocników pism na rozprawie. Sąd orzekający ma natomiast poważne wątpliwości w zakresie prawidłowości doręczenia pism między profesjonalnymi pełnomocnikami na korytarzu Sądu tuż przed posiedzeniem, z uwagi chociażby na treść art. 132 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którym w toku sprawy adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy oraz Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej doręczają sobie nawzajem bezpośrednio odpisy pism procesowych z załącznikami. W treści pisma procesowego wniesionego do sądu zamieszcza się oświadczenie o doręczeniu odpisu pisma drugiej stronie albo o jego nadaniu za pośrednictwem operatora, o którym mowa w art. 165 § 2. Pismo niezawierające powyższego oświadczenia podlega zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku. Jeśli nawet przyjąć by tezę o dopuszczalności takiego doręczenia, to, jak słusznie zauważa Rzecznik Dyscyplinarny, nie zmieniałoby w jakikolwiek sposób sytuacji Skarżącej, gdyż zapoznanie się z obszernymi pismami i załącznikami, w tym nagrany na płycie CD, nie byłoby możliwe w ciągu 20 minut poprzedzających wywołanie posiedzenia.

Podnieść należy, że Sąd podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego o tym, że nie doszło w przedmiotowej sprawie do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Jak słusznie zauważa Rzecznik Dyscyplinarny, a Sąd w całości podziela jego stanowisko, wykonywania zawodu radcy prawnego polega na świadczeniu pomocy prawnej, która ma na celu ochronę interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana, a zatem radca prawny miał w niniejszej sprawie obowiązek działania w celu ochrony interesów swojego klienta, zaś działania przez niego podjęte mieściło się w granicach powszechnie obowiązującego prawa, tak powszechnego, jak i wynikającego z norm prawnych przyjętych przez samorząd radców prawnych, i jako takie nie może być uznane za wyczerpujące znamiona deliktu dyscyplinarnego. Skarżąca błędnie utożsamia zawód zaufania publicznego jakim jest radca prawny z obowiązkiem ochrony interesów wszystkich podmiotów bezpośrednio lub pośrednio związanych z daną sprawą. Zaufanie publiczne oznacza w tym przypadku działanie zgodne z prawem, które jednak winno być podejmowane w interesie strony, reprezentowanej przez radcę prawnego.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać, że wniosek wysnuty przez Rzecznika Dyscyplinarnego o braku podstaw do postawienia radcy prawnemu zarzutu należy uznać za prawidłowy. Ocena przez Sąd postępowania prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego prowadzi do stwierdzenia, że Rzecznik Dyscyplinarny dokonał prawidłowego ustalenia stanu faktycznego i prawnego. Tym samym należało stwierdzić, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie można uznać, że w swoim działaniu radca prawny dopuścił się zarzucanego mu przez Skarżącą czynu.

Zarzut Skarżącej podniesiony w zażaleniu z dnia r. uznać należy zatem za bezzasadne. Biorąc pod uwagę powyższe wywody, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podtrzymuje w pełni stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego i utrzymuje zaskarżone postanowienie w mocy.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje prawo zaskarżenia.

Linn *Mudkowska* *Emilia Jędrzejka* *K. Jędrzejka*

